

единъ продавачъ на ябълки. Децата на сиромаша почнали да плачатъ за ябълки и жена му, като нѣмала съ какво да имъ купи, занесла на продавача гърнето съ трицитѣ. Той като нѣмало кжде да изсипе трицитѣ, далъ ѝ ябълки и за гърнето и си отминалъ. Вечеръта сиромашътъ се върналъ и потърсилъ гърнето и като научилъ, какво е станало, почналъ да вика, да крещи, но отъ продавача нѣмало вече и следа.

Минало година, двамата братя пакъ отишли при сиромаша. Той имъ разказалъ за второто си нещастие. Тогава тѣ му дали два куршума — единиятъ за него, другиятъ за жена му. Той казалъ на жена си, какво сж му дали, а тя отъ гнѣвъ, че сж му дали този пжтъ куршуми, хвърлила ги нѣкжде изъ полицитѣ.

Кжщата имъ била край рѣката. Еднажъ на едни рибари отъ мрежитѣ паднали нѣколко куршуми. Тѣ попитали жената на сиромаша, дали нѣматъ слу-

чайно куршуми да си оправятъ мрежитѣ. Жената се сетила за двата куршума, намѣрила ги и имъ ги дала, а тѣ като си поправили мрежитѣ, обещали, че ще хвърлятъ мрежитѣ въ рѣката, и колкото риба уловятъ първия пжтъ, ще ѝ я дадатъ. Уловила се само една рибка. Жената я отнесла въ кжщи и когато я разпрала, що да види — въ корема ѝ намѣрила едно блѣскаво като слънцето камъче. Било вече вечеръ и цѣлата кжща свѣтнала. Като не разбирали, какво е това камъче, тия сиромаси го сложили въ единия кжтъ на стаята и то имъ свѣтило ношно време. Срецу тѣхната кжща живѣлъ единъ евреинъ. Той видѣлъ, че сиромашката кжща цѣла нощъ свѣти и се чудѣлъ, отъ кжде тия бедни хора иматъ пари за свѣтило, когато децата имъ по цѣлъ денъ ходѣли гладни. Като искалъ да узнае, каква е работата, отишелъ една вечеръ у тѣхъ и много се удивилъ, като видѣлъ, че въ кжщата имъ свѣти единъ чуденъ скжпоцененъ елмазъ. Евреинътъ веднага поискалъ да го купи и казалъ на сиромаша: „Искай, комшо, каквото ще искашъ, но ми дай това камъче“. Сиромашътъ, като не знаелъ, че камъчето е скжпо, отговорилъ: „Дай колкото струва“. Евреинътъ далъ десетъ жълтици. Сиромашътъ помислилъ, че евреинътъ се шегува и му рекълъ пакъ: „Дай колкото струва“. Евреинътъ далъ двадесетъ, петдесетъ, сто жълтици. Сиромашътъ разбралъ най-сетне, че това камъче не е обикновено, отказалъ да го продаде и намислилъ да го

